

NÉPLAP

MAI SZÁMUNKBÓL:
Hajdúvárnyás nyáron (2-3. oldal) — Fegyveres kémekeket tettek ártalmatlanná a Belügyminisztérium államvédelmi szervei (2. oldal) — Így látja Szabó Gábor (3. oldal) — Filmkritika (3. oldal) — Gyorslista a III. Bekölcslés sorsolásáról (4. oldal) — Hírek, sport (4. oldal)

III. ÉVFOLYAM, 153. SZÁM
ÁRA 50 FILLER
1956. JUNIUS 30., SZOMBAT

Anglia politikája és a „langyos béke“

A hét végén kezdte meg támaszkodásait Londonban a brit nemzetközösség miniszterelnökeinek értekezlete. Ezen a támaszkodáson, mint általában a hasonló tárgyalásokon, a nemzetközösség számos problémájára kerül szövegbe, hiszen ma-napság igen széleskörű és igen sokrétű problémák állnak fenn a tagállamok között. Nemcsak arról van szó, hogy egyes nemzetközösségi országok államformája királyság, másoké a köztársaság, de elég lényeges elterjedést találhatunk a politikai vonalvezetésben is. A brit nemzetközösségnek tagja az eszakiatlanti szövetséghez tartozó Anglia és Kanada, a délkelet-ázsiai paktumba bevont Ausztrália és Új-Zeeland, a bagdadi szerződést alapító Pakisztán és ott van a békés egymás mellett élés öt alapelveit valló India és Ceylon is. Gazdasági problémák is megoszlik a nemzetközösség tagállamaival Kanadában mindinkább érvényre jut az irányzat, hogy a gazdasági életből ki-szűrve a hagyományos pozíciókkal rendelkező Anglia és helyét mindinkább az észak-amerikai fölke foglalja el. Ausztrália szökevényi behoza-talát a fontterületéről és ezt igen érzékenyen megérzi a brit szigetország gazdasága. Mindeme számos belső problé-ma ellenére a nemzetközösség mostani miniszterelnöki érte-kezletén egészen más kérdés áll a középpontban. A fő vita-téma a Szovjetunió külpolitika-i irányvonala és ennek hatá-sa a nemzetközi helyzetre.

A szovjet diplomácia új haj-lékony, az eseményeket job-ban nyomonkövető és kiakná-zó módszerei általában világ-szerte éreztetik hatásukat, de ezt a hatást most különösen a nemzetközösségi országok po-litikájában mérhetjük le leg-többnyire. Indiával már néhány esztendője nemcsak jó, hanem igen bennszóséges kapcsolato-rat alakított ki a Szovjetunió. St-Laurent kanadai miniszter-elemből a közelmúlt hónapok-ban a Szovjetunióban járt, Mi-koján Pakisztánban tett igen eredményes látogatást és mindezekben túl mondhatni gyökeres változást hozott a nemzetközi életben Bulgarián és Hruscov londoni útja. De a legjelentősebb nyilvánvalóan az emlékeztető londoni út. Még ha csak a felületen ma-radunk is, lemérhetjük, hogy Bulgarián és Hruscov angliai látogatása igen számottevő eredményeket hozott a többi között abban, hogy megfelelő alapokat teremtet meg a két ország közötti bizalom helyre-állításában, a közép-keleti hely-ekkel kapcsolatos angol és szovjet álláspont tisztázásában, de a legkézzelfoghatóbb, leg-konkrétabb eredményt a gaz-dasági kapcsolatok várható alakulása hozta.

A szovjet vezetők londoni tárgyalásaikon kilátásba he-lyezték, hogy 100 millió font sterling erejűg eszközölhetnek vásárlásokat Angliában.

A személyes érintkezés fel-vétele, ha nem is lényegbe vá-gó és szenzáció számba menő, de mégis érezhető változást hozott az angol kormány poli-tikai felfogásában. Ezen mi-niszterelnök egy közelmúlt-ban megtartott választási gyű-lésén már tett céltást arra, hogy kormányának véleménye szerint a hidegháború mindin-kább a háttérbe szorul és he-lyét a „langyos béke“ foglalja el. Ez a megfogalmazás most a nemzetközösségi miniszterel-nökök értekezletének megnyi-tásakor határozottabb alapot öltött. Ezen itt már arról be-széltek, hogy a hidegháború szemmel láthatóan háttérbe

Győzelmi jelentések Debrecen üzeméből

A második félévben még jobb munkát végzünk

— Igrók a dolgozók

Debrecen üzeméből egymás után érkeznek a győzelmi je-lentések, amelyek a sikeres félévi tervteljesítésről adnak hírt. Második ötéves tervünk első félévének időszaka ma zá-rul, s ha alaposan megvizsgál-juk az eltelt hat hónap alatt végzett munkát, nyugodt lelki-ismerettel megállapíthatjuk: Debrecen üzemének többsége becsülettel helytállt ebben a munkában.

Nézünk az üzemeket, ame-lyek a tervteljesítők közé lép-tek:

A Debreceni Textilművek

— mint Seprényi Antal főmér-nök jelentette — első féléves tervüket június 28-án teljesít-tek.

A Hajdú megyei Tejipari Vállalattól

— Olasz Pál főmérnök tudósí-totta szerkesztőségünk, hogy az üzem szintén június 28-án befejezte első félévi tervét.

A Debreceni Orvosi Műszergyár

dolgozókai tervteljesítéséről szóló jelentése arról szól, hogy a vállalat első féléves készáru tervteljesítésének tett eleget.

A Gyapjúbegyűjtő és Textilnyersanyag-készítő Vállalat

is sikeres tervteljesítéséről adott hírt. Mint ismeretes, Hajdú-Bihar megye az ország legnagyobb juhártó megyéje. Hazánk gyapjútermésének egy-hetedét adja. Most a begyűj-tés mennyiség 57 százaléka a szocialista szektor szolgáltat-ta. A tsz-ek közel három va-gonnal, az állami gazdaságok pedig több, mint két vagonnal az előirtánál több gyapjút ad-tak be. A hajdú-bihari kirendelt-

ség ez évben hét vagon gyap-júval szolgáltatott be többet, mint a múlt esztendőben. En-nek köszönhető, hogy a gyap-júbegyűjtési tervet 103,5 szá-zalékkal teljesítették. Ez az éves terv 99 százaléka, mert ismeretes, hogy a juhnyírás ál-talában május és június hó-napokban történik.

Az Építésiügyi Minisztérium 6. sz. Mélyépítő Vállalat

debreceni főépítészvezetősé-gel is sikerrel teljesítette negyed-évi és félévi tervét. Különösen azért jelentős ez, mert az év első időszakában bizony az épít-kezést erősen hátráltató téli időjárás miatt sokáig „veszély-be“ volt a tervteljesítés. A termelési ütemterven felül 20 százalékkal teljesítették. A vállalatnál az utóbbi időben a bürokrácia felszámolása ér-dekben több helyes javaslat valósult meg.

A XIII. sz. Autójavító Vállalat

részéről Nagy József közölte levélben, hogy a tervet sikere-sen teljesítette az autójavító. Június 26-án 101 százalékos volt a félévi tervteljesítés. Ja-vult a helyzet a munkafegyve-len telen is; mert míg a múlt év decemberében 107 óra esett ki mulasztások miatt, addig most már csökkent a szám 40 órára. Jól tudjuk, ez a szám sem ideális, mégis jelentős fej-lődést mutat.

A Debreceni Dohánygyár,

mint az előzetes jelentések mu-tatják, csak 99,1 százalékkal teljesíti félévi termelési ter-vét. A szivarkagyártásban pedig 101,5 a nikotingyártásban pedig csupán 82,1 százalékos a tervteljesítés.

A kombájnaratásra kijelölt területek felülvizsgálata

Nehéz feladat elé állítja a mezőgazdaság dolgozóit most, az aratás idején a sok eső. An-nak idején, amikor elkészítet-ték a területeket, úgy a közele-gben, mint az állami gazdasá-gokban és szövetkezetekben, nem számítottak a megülő nagy záporokra és ez az oka annak, hogy a megyében meg-tartott szemlélet során azt állá-pították meg a szakértők, hogy még a gépállomások sem ké-szültek fel mindenütt a csapa-dékos nyári betakarításra.

Szükséges ezért, hogy a ter-veket felülvizsgálják és hely-színj szerinti alapján haladéktalanul módosítsák úgy a kom-bájnok, mint az aratógépek menetirányterveit, mert sok helyen ha ragaszkodnának az eredeti tervhez, csak kárt okoznának. Az történt ugyanis, hogy a nagy esők, viharok ösz-szekezdették, megöntötték a gabonát jelentős területeken, olyan helyeken, amelyeket gé-pi aratásra jelöltek ki.

Nyilvánvaló, hogy ezeken a területeken a gépi munka nem haladna, géptörések, üzemzavarok akadályoznák a folyamatos munkát és a késle-kedés miatt pedig pergesre in-dulna a szem. A legfőbb feladat pedig az, hogy minél kevesebb szemvesztéssel takarítsuk be gazdagnak ígérkező termé-

sünket. Ennek érdekében sok-sok fokozottabb munkára, jobb munkára van szükség. A ne-hezebb körülmények között követelnék úgy az egyszerű dolgozóit, mint a vezető szab-embereket. Csak jó munkájuk munkával tudjuk elérni, hogy tervünk idejére minél keve-sebb szemvesztéssel kerül-jön a szákba.

A Mezőgazdasági Igazgató-ság igen helyesen felhívással fordult most a megye minden községi tanácsához a csapadé-kos időjárásal kapcsolatos feladatok sürgős megoldása ér-dekében. Felhívta a figyelmet arra, hogy az aratás idejét még jobban le kell rövidíteni. A már leterjedő gépek mellett minden szövetkezet vegye igénybe a fűszákat is és szervezzék meg a szükséges kézierőt a fűszá után levá-gott gabona bekötéséhez és összehordásához.

A dől gabona veszteségmen-tes betakarítása érdekében a kombájnokra és aratógépekre szereljék fel a kalászmézőket. Az aratás irányát mindig a megdőlés irányának figyelem-bevételével állapítsák meg. Különösen gond legyen a keresztek összerakására. Kétszer is kell rakni a keresztek, ne-hogy futó záporok verjék a sárba.

Kellemes táborozást!

Az iskolaév befejeztével az uttörők örömteli várakozással tekintenek a nyári vakáció elé. Hajdú-Bihar megyében és Deb-receni számos kispajtásnak lehet része nyári táborozásban.

A megyéből központi uttörő-táborba 600 gyermeket visz a DISZ Központi Vezetősége és a SZOT közösen. Hazánk leg-szebb tájaira ismerkedhetnek meg, Csillebérc, Balatonmária és Parádvasvár már várja a tá-borozó fiatalokat.

Néhány nappal ezelőtt indult útjuk Szilágyi Erzsébet uttörő a pocsjai általános iskolából és Csokonai Mihály Gimnázium tanulóit. Meghívás érkezett a nyí általános iskolából, hogy Somogy megyei Tanács oktatási megismerkedjenek a bulgár és orosz nyelvű kispajtásokkal, az ország szépségeivel. Pár hét múlva a földesi és debreceni általános iskolából megy útra külföldi táborozásra két fű.

A debreceni Leány utcai Ál-talános Iskolából 20 kispajtás, négy nevelő felügyelő mellett 3 hétre Bulgáriába látogat el. Számos iskola nevelő testülete az egyes üzemek segítségével saját maga létesített nyári tá-bort. A debreceni Poroszlai úti Általános Iskola Paradon lété-szörakozást, vakációt kívánunk sített tábor, ahol 55 kispajtás

FINNORSZÁGBA UTAZOTT Papp István debreceni egyetemi tanár

Dr. Papp István, a nyelvtu-dományok kandidátusa, a debreceni Kossuth Lajos Tu-dományegyetem magyar nyelv-tudományi tanszékének veze-tője Finnországba utazott, hogy a jyvaskylä-i nyári egye-temen előadásokat tartson. Elutazása előtt a következő nyilatkozatot adta:

— Mély igazság van abban a régebbi keleti megállapítás-ban — kezdte nyilatkozatát dr. Papp István debreceni nyelv-észprofesszor —, hogy aki alaposabban akarja megismer-ni népünk jellemét, nyelvét és kultúráját, annak Finnország-ba is el kell látogatnia. A testi-véri finn néppel való szemé-lyes találkozás és a finn nyelv tanulmányozása alkalmával tudatosulnak bennünk legis-zábbban a mi népünknek és anyanyelvünknek ősi, tősgyö-keres sajátosságai.

— Nagyon örülök a finnek meghívásának, hogy az idén ismét vezessék magyar nyelv-tanfolyamot és tartsak magyar nyelvtörténeti előadásokat a jyvaskylä-i nyári egyetemen. Tavalyi tapasztalataim meg-győzték arról, hogy nem-csak a szaktudomány képvis-lyük tudósok, művészek és diákok személyes találkozá-sát, gazdagon gyümölcsöző ta-pasztalatszerjét.

A bárándi fiatalok felkészültek az aratásra

A bárándi DISZ fiatalok taggyűlésen beszéltek meg, hogy milyen segítséget tudnak nyújtani az aratás és cséplés idején. A fiatalok számos ja-vaslatot tettek. Végül is meg-egyeztek abban, hogy Szabó Gyula DISZ titkár vezetésével

élvezi a nyári vakáció és a táborozás örömeit. Sopronba készül a hajdúszoboszlói 3. szá-mú általános iskola 45 uttörője. Balaton szépségét és örömeit élvezik majd a kokiadi általános iskola, valamint a derecskei Micsurin állomás tanulóit, ellá-gotnak Balatonlélere és Ba-latonboglárra.

Középiskolások sátorbora-záson vesznek részt. Balaton mellé megy a berettyóújfalui és püspökföldi középiskolá-sok egy része. Visegrád várja a debreceni Fazekas Mihály és Csokonai Mihály Gimnázium tanulóit. Meghívás érkezett a nyí általános iskolából, hogy Somogy megyei Tanács oktatási osztályától a pocsjai uttörő együttes részére, hogy kulturális körútra menjenek Somogyba. A pocsjai uttörők elfogadják a meghívást.

Igen sok fiatal vesz részt nyári túrákon, vándortáborozá-son. Hajdúszoboszló 20 fű és 20 négy nevelő felügyelő mellett 3 hétre Bulgáriába látogat el. Számos iskola nevelő testülete az egyes üzemek segítségével saját maga létesített nyári tá-bort. A debreceni Poroszlai úti Általános Iskola Paradon lété-szörakozást, vakációt kívánunk sített tábor, ahol 55 kispajtás

Egyre több helyen kezdődik meg az aratás

A megye egyre több helyén kezdenek hozzá a beérett őszi árpa vágásához. A tegnapi nap folyamán az Ohati Ál-talános Gazdaság 97 holdas őszi árpa táblájába álltak bele a kombainok. Négy kombajn kezdte meg itt a munkát Tóth Sándor, Kovács Lajos, Kovács János és Sári János kombajn-vezetőkkel, akik három éve már mindig kombájnnal dolgoz-nak. Az első nap nem sokat tudtak ugyan végezni, de azt máris meg lehet állapítani, hogy jó termés eredményre van kilátás: 13 mázsára. A gazdaságban kombajnszerűt is léte-sítették, a kombajntól a magvakat egyenesen géppel tisz-títják, majd szárítják és viszik a terményraktárakba.

A megye más helyén is megkezdődött az őszi árpa levá-gása. Debrecen határában elsőnek a bellegelői Sallai Tsz kez-dett hozzá az aratáshoz. Tegnapi reggel egy aratógép és 20 kaszás állt be az őszi árpa táblába, s rövid idő alatt végez-nek is az őszi árpa aratásával.

Gaál Zsigmond

Igy látja SZABÓ GÁBOR

Nemrégén Tégláson jártunk. Nem véletlenül kerültünk ebbe a kis községbe, egy olyan dolgozó paraszttal szeretnénk volna beszélni, akét ismer, szerel az egész falu, egyszerű jó gazda hírében áll. A tanácselnök elvtárs Szabó Gáborhoz irányított s közben egyet-mást el is mondott. Valahogy így nézett ki a rövid információ: a község egyik legjobb gazdája, vele még soha nem volt semmi baj.

No, ha ilyen jó gazda, akkor csak megkeressük — határozottuk el. A házat könnyen megtaláltuk. A főtúrán van egy kis takaros portája, s már a külsőajtót látjuk, hogy valóban nem emilyen-annyan gazda Szabó Gábor, mert mint ahogy a közmondás mondja, a jó gazdát már az udvaráról meg lehet ismerni. A kerítésen behült igaz, hogy nem sikerült jutni, mert Szabó Gábor és a felesége is a határban voltak: a szőlőben. Utánuk mentünk, s egy pár kérdészködés után sikerült is megtalálni.

A beszélgetés hamar megindult. Nehéz lenne megmondani, hogy miképpen kezdődött, de egyszer csak azt vettem észre, hogy a gazdálkodásról folyik a szó. Mint később kiderült, ez is a legkedvesebb beszédtemája Szabó Gábornak, ezt szereti legjobban csinálni. Sinte gyerekkorától a föld a mindene. Mint ahogy mondják a faluban, meg is tanulta alaposan a gazdálkodást, hozzá mindenkor nyugodtan lehet fordulni tanácsért. Sokáig igaz nem a saját földjén dolgozott, 12 esztendőig hol itt, hol ott cselekedkedett, itt aztán megtanulta a nehéz kenyérkeresetet. Persze utána sem volt valami könnyű, hogy valamire menni tudjon.

Egy köteg szőlőnyenyigén ülünk, s szinte büszkén tájékoztat, hogy mit termel, milyen természetesen nyelveket ért el. Búzából tavaly felült a 10 mázsa, a holdankénti átlag, s ez ebben ahogy mondja, megiesz a 12—13 mázsa termés. Szép is a búzája, amikor nála járunk melléig ért, így hogy a környéken kevés hozzá hasonlót láttunk. A kukorica is gyönyörű. Egy szál gaz sincs benne, már többször megkapálta, s ahogy nézegetjük, ahogy számol Szabó Gábor, itt is jóval felül lesz a tavalyi átlagnál a termés. A 350 kvadrát szőlőről is több mint ezer liter bort akar leszüretelni, hogy jusson

a beadásba is, na meg téire jó lesz a háznál mindig egy kis innivaló.

A termelőszoftveket is szóba kerül, s egy kényes kérdéssel próbálkozunk meg: — Miért nem lép be a szövetkezetbe? — Hát ha őszinte akarok lenni, megmondom én nyíltan — kezdi Szabó Gábor. Több isz van itt a községben, sok jó ismerősöm, komám is van benne. Nem mondom, hogy nem keresnek, nem jó a jövődélem, de... — Látszik, hogy itt megakad Szabó Gábor. Azon gondolkodik, mondja-e vagy ne, ami a nyelvére jön. Kis biztatás nem árt neki. — Beszéljen csak egész nyugodtan. — Az nem tetszik — vágja rá hirtelen, ha valaki gazda, valaki arra adta a lejtét hogy földműveléssel foglalkozzon, akkor azt csinálja becsülettel is.

Úgy pedig még nagyüzemi módra sem lehet gazdálkodni, mint egyszer-egyszer itt csinálják, hogy egy-egy tag a legnagyobb dolgozóiban is akkor megy ki dolgozni, amikor már hasára süt a nap, a becsültebbek meg dolgoznak, de ezek miatt aztán mindig ott van a surlódás.

Meg olyan is megtörtént már — amit tudok, hiszen elszoktam én nézegetni egyszer-egyszer feléjük, látom mi történik —, hogy megindul valamelyik tag ki a földre a közebe dolgozni, s útközben „el-tévedt”, egész nap a háztájijában kapálgatott, mit sem törődött azzal, hogy a nagy táblával mi lesz.

— Aztán miért nem mondja meg a véleményét? — Megmondom én, nem szoktam számbamcsakát árulni, azt hiszem nem is így ismernek. Az az én véleményem, s azt is mondom mindig, hogy egyformán kellene dolgozni mindenkinek s aki nem csinálja becsülettel, azt egyszerűen kintebb ebrudálni. Aztán mint aki hirtelen egyet gondol rántja: persze ahogy azt hiszem, hogy most már azt mondom, hogy eszma rossz dolgozó a szövetkezet. Nem rossz az, csak én még nem tudtam eldönteni, hogy mit csináljak. Nem kell engem agtálni, majd egyszer meggondolom, s belepek, de azt már előre tudom mondani, hogy nem igen fogom elnézni akkor, hogy valaki lógjon.

...tatkozunk, őszintén fellettem a kérdést: Történt-e már valami Hajdúnánáson, ami a huszadik kongresszus szellemét akarja megvalósítani, amely a tanácselnök elődök rossz politikáját akarja kijavítani?

A tanácselnök erre a kérdésre sem jön zavarba. Nem a szokványos feleletet mondja, hát hogyné, természetesen, hanem tényeket tár elém, s ezek már jó és megnyugtató tények, az őszinte beismerés, a segítő szándék az alapja.

Ami Hajdúnánáson is leginkább probléma, az a téves álláspont, ahogyan az elmúlt időben központosított kudarokká váltak. S a tájékozott emberek a városban éppen elég sok történet. A feladat ezeket az embereket mindenképpen visszaállítani becsületükbe, s ha nem is elfelejtetni velük ami történt, de meggyőzni őket arról, hogy többé nem történet meg. S éppen ezért emberségüket kell visszaadni és hitüket, hogy újra meggyőződéses munkáikat legyjenek a városnak.

Szilágyi Gyula ezt keresi, ezt a szót, amely meggyőzően cseng és bizonyíték is a jövőre. A tanácsüléseken már ez a feljogos járja. Közösen, a város színe előtt vitatják meg, hogy kik azok, akiknél: újra ott a helyük, a felemelt fejű emberek sorában, s akiknek megbánott becsületüket mindenképpen elégtételt kell szolgáltatni.

Nevüket sorol fel előttem a tanácselnök. Fűrész Ferenc. Soha eszéletet nem tartott, szikes földjei vannak, az aranykorona mindig alatta volt a

megállapítottak. Aztán a többiek: Hágen Miklós, Csi-szár Antal, Csiszár Gábor, új. Fekete Sándor és sorba, sorba egymás után, akiket mind jó-talanul ért a megbélyegzés. S ma már ezt a város dolgozó a tanácsülés, a község mondia, amelyek az igazságban mindenképpen biznunk kell.

A kérdés azonban kétoldalú. Meg tudja-e teremteni Szilágyi Gyula a tanács munkájában azt a légkört, mely alapja is ennek a bizalomnak. Mielőtt a teljes választ megfogalmaztam volna, nemcsak Szilágyi Gyulát kérdeztem meg.

Egybehangzó vélemény Hajdúnánáson, hogy a tanácselnök személye és munkássága mindenképpen biztositék a jövőre nézve. Ez a szélesülő bizalom elsődlegesen nemcsak az ő személyének szól. A tanácsnak, a tanácsadók munkájának, akik mindenképpen megpróbálnak olyan széleskörű politikai munkát folytatni, amely még egy évvel ezelőtti hiányzott Hajdúnánáson.

Különösen is megnyugtató, hogy a tanácselnökhöz a városban — akikkel beszélgettem — mindenki ragaszkodik. Az egyik tanácsdag úgy ferreje ezt ki, hogy kezd új szag terjedni a tanácsban. Mikor erre elképedtem, megmagyarázta, hogyan érti ezt. A tanácsházat ugyanis Szilágyi János idejében után belülről teljesen átforgatta. Feszték, méz, meszöl járta egy hétig, s most a tanácsháza helyiségei valóban nagyon frissnek, lehelik a változás mindenütt érezhető szaga.

Garázsipari vállalat létesül Debrecenben

(Tudósítónktól)

Minden városnak megvan a maga jellegzetessége, saját ismertető jele. Debrecennek is megvan. Akik sosem jártak itt, azok is ismerik, ha másként nem hírből városunk nevezetességeit. És akiknek volt alkalmuk megbarátkozni az egyik legősibb és legmagyarabb városossal, Debrecennel, soha nem felejtik fel a Nagyerdő szépségeit, a Déri Múzeum tanulságos anyagát, értékes műkincseit, a Nagytemplom puritán egyszerűségében is imponáló külsejét, lenyűgöző méreteit. De nem felejtik el az Arany Bikáról, annak kényelméről, magyaros vendéglátásáról, sőt — bocsánat az ünneprontásért — a Bika előtti térmilliók egyáltalán be nem illő tarkasznú, olaszgúji, gépkocsiparkirózó helyről sem.

Ez utóbbira már kevésbé

büszkék a debreceniek, mint a múzeumra, vagy akár az évszázados, történelmi hírességű kolégyimra. Az elmúlt évek folyamán nemegyszer felvetődött a kérdés hivatalos és nem hivatalos helyeken egyaránt, hogy meg kell szüntetni az Arany Bika előtti gépkocsiparkozást. Igen ám, de hogyan, mikor elhelyezésükre garázs sehol nincsen. Ezzel a ténnyel aztán a garázskérdés megoldásának szaksütébe került. Ma azonban sokkal közelebb állunk a megoldáshoz, mint bármikor, mert alig néhány nap múlva, július első felében a volt légvédelmi laktanya területén központi garázs létesül a debreceni Villamosvasút Vállalat kezeltében. EGYelőre csak személy- és tehergépkocsik tárolásáért, mosást vállallják, a későbbiek folyamán azonban szerviz szolgálat is létesül.

Felkészültek a gabona átvételére

A Terményforgalmi Vállalat 2-es számú telephézh Hajdúszoboszló, Hajdúszovát és Ebes összesen 9 átvételehelyre tartozik. A 268 vagonos állandó terményraktár mellett ez évben mintegy 70 vagonos ideiglenes raktár biztosításával készültek fel a gabona begyűjtés gyors és maradéktalan elvégzésére. Az előkészítési intézkedések megőrték: egy raktár kivételével minden kitesztolták, kimeszelték és fertőtlenítették. Nagy mennyiségű, mintegy 12 ezer zsák van a vállalathoz tartozó átvételehelyeken, amit a cséplétkészítők kölcsön kapnak. Ezenkívül Hajdúszoboszlón a Boeszkai utcai telepen hajnali 3 óráról este 10 óráig bármely időpontban lehet a cséplés ideje alatt kölcsön zsákok kapni mind a termelőszoftvekezeknek, mind az egyéni gazdáknak.

A város, illetve községek határát cséplési és begyűjtési körzetekre osztották fel. Minden cséplőegység egy táblára jól látható helyen lesz felírva, melyik a legközelebbi átvételehely, hogy ezzel is megkönnyítsék a begyűjtést, vagyis azt, hogy a dolgozó parasztnak ne kelljen keresni, hol adhatják be a gabonát. A Terményforgalmi Vállalat 2-es számú telepe ezenkívül futárszolgálatot is rendszerezett, s ebbe a tanácsadói és népfőnöki bizottsági tagokat is be-

kapcsolják, aminek célja a folyamatos átvétel biztosítása. Ha egyik raktárnál össze szűföldönak a szettek, akkor a legközelebbi átvételehelyre irányítják a dolgozó parasztnak, ahol nem kell várakozni.

Fokozottabb gondot fordítanak a szállításra is. Az állomáson levő terményraktárakban szűrőtelep is működik, itt a nedves gabonát berakás előtt szárítani tudják. Ugyanakkor egyelőre több átvételehely is létesítettek, mint tavaly a hajdúszoboszlói állomáson levő telepen, ahol a kifogás alá nem eső terményt, közvetlenül a vagonba rakják. Ennek a munkának már a gépi munkát is sokkal inkább igénybe tudják venni. A terményt átadók a mázsálás után egyenesen a szállítószalagra öntik a gabonájukat, s a szalag máris a kocsikba viszi. Ilyen szállítószalag működik már az ideai terményátvételnél Ebes községben is.

Hajdúszoboszló két termelőszoftveketében, a December 21 és a Vörös Csillag Tsz-ben a Terményforgalmi Vállalat úgy intézkedett, hogy közvetlenül a kombájnszűrőn veszi át a szövetkezetektől a gabonát, amivel szintén elősegíti a szövetkezet munkáját.

A Terményforgalmi Vállalat 2-es számú telephézh tartozó átvételehelyek tehát jól készültek fel a gabona begyűjtésére.

Hírek az őszi Országos Mezőgazdasági Kiállásról

Az Országos Mezőgazdasági Kiállításra az állami gazdaságok, a termelőszoftvekezek és az egyéni állattartók több mint 4500 kiváló tenyészállattal jelentkeztek. A bíráló bizottságok ezekből kell kiválogatni a 2506 legkiválóbb tenyészállatot. Június 20-án már az állatok második felülbizálatát is befejezték és most a Földművelésügyi Minisztérium irányításával 14 központi bíráló bizottság végzi az állatok végleges kiválogatását. A bizottságok július 20-ig fejezik be munkájukat.

A szeptemberben megnyíló mezőgazdasági kiállítás több épülettel bővül. A 24. számú állami építőipari vállalat dolgozó a kiállítás helyén erdészeti és külkereskedelmi pavilont is építenek, kijavítják az utakat, rendezik a hangszórókat, szepítik a terepet. Az építkezéseket előreláthatólag augusztus 15-ig befejezik.

Új cigareta, AZ ARATÁS

A vidéki földművelészoftvekezeket a nyári munkák idejére negyven millió Aratás cigarettát hoznak forgalomba. Az új cigarettát, amelynek darabja 10 fillért ér, közepetős dohányfajtákból állították össze.

A PAPA, MAMA, a feleségem meg én

ÚJ FRANCIA FILMBEMUTATÓ

Gyengéi ellenére is ötletes, bájos, fordulatos és emberséges film a Papa, mama, a feleségem meg én. Igazi francia vigjáték, legöbbször mély humorral, amelyen a néző talán nem nevetget szakadatig, de derülhet léleiből igazán. S itt ér el ez a film a szokásos vigjátéktól. Szokatlanul meleg és humanos tartalma van, az egyszerű értelmiségiek emberek vágyát, gondolatát, szízlátját meg a hétköznapi pergőüzében.

Tehát ez az, ami újszerű a film megalkotásában. Egyik részről a tartalmi mondanivaló, a másik részről a formai megoldás, amely a tartalmat megadja. A mondanivaló ugyan megférne egy nagyobb társadalmi problémájú filmben is. A film alkotói azonban ezt a formát választották: a vigjátékot, s ezzel már biztosították is a vigjátéki teljességet. Mert ha a filmet komolyan vesszük, erről van szó. Egy agtó társadalmi problémáról, amit sok esetben a vigjátéki helyzetek talán rejtálnak, de nem ferdítenek.

A fő hősök: Robert, Catherine, a papa, a mama, együtt a Langlois család már régi ismerősünk, a Papa, mama, ő meg én című filmből. Ismerősök a Montmartre bérház lakói, az apró zsongású mindennapok is, melyek körülfonták a Langlois családot, s a nagy hatemeletes bérpalotát. Azonban mindjárt az elején meg kell jegyeznünk, hogy a film nem mindig jelent emlékeztést az előbbihez képest. Bar legfőbb helyen egy szinten tartja és szellemesen motíválja a cselekmény szálait, azonban a néző sok esetben úgy érzi, hogy itt már csak az előző futás lendülete dolgozik.

Természetesen nem volna igazunk, ha most ezért elmarasztalnánk a filmet. Nyilvánvaló, hogy egy élet már vesztett fényéből, megkopik, ha azt a kelletnél tovább nyújtják. A film azonban épp azért jó, mert ez sohasem érezhető. Otletes rendezéssel, a szereplők egyszerű játékaival minden felfrissül s a filmnek első-sorban az igazságot érezzük és nem a hibáját. Valahogy úgy vagyunk ezzel a filmmel, mint az élettel. Nem tiltakozhatunk az ellen, ha napra nap jön, s ezekben a napokban vannak szürkébbek, kopottabbak, mivel nem lehet mindegyik vasárnap.

A művészi realizmus, a művészi igazság ezt is követeli. Beszéli a mindennapról, de sohasem fecseggel, vagy lélektelenül. S a Papa, mama, a feleségem meg én című filmnek lehetnek gyengébbek sikerült részei, de a lélek sohasem hiányzik belőle. A célkitűzése ez, s azért maradunk mindig komolyak mert a képek, a mondatok s a helyzetek mögött mindig ez érezzük.

Már maga az alapkonfliktus is ez, ilyen hétköznapi, ilyen mindennapi, hogy hogyan találják meg az öregek és a fiatalok a közös hangot. S lényegében ez a történet is. Robert és Catherine összeházasodnak, de Robert szüleitől maradnak. Gyerekként szüleitől, aztán megint gyerekként, s az apró szobák szünek bizonyulnak. Nemcsak a valóságos helyzet képelesen is, s ebből összeült-körmések, állandó surlódások származnak. Olyan egyszerűen és szimplán, ahogy azok a mindennapi életben valóban meg is történnek.

Ezeket az apró mindennapi eseményeket nehéz volna most végig elemezni. S talán nem is az az érdekes ami történt, hanem az, ahogyan. Kicsit meg-

A film főszereplői nagyszerű színészek. Robert Lamoureux már külső megjelenésében is derűt, jókedvet kelt. Ezt a hatást csak sokszorozza az a játéktípus, ahogyan a történet minden részletében benne él. Nicole Courcel a felesége szerepében bájos és vonzó ellenlétét Robert Lamoureuxnak. A papa, a mama a legjobb francia jellemzők s a mellékalakok is mindenütt kitűnően illeszkednek bele a film egészébe.

S amivel nem értünk egyet: felesleges epizód a mama és a néprajzos futófelhő ismeretisége. Valahogy kért a történet ösztönességéből, sem szerkezetileg, sem lélektanilag nincs köze a film egészéhez. A befejezőkörtének megfelelően, de képelesen is, s ebből összeült-körmések, állandó surlódások származnak. Olyan egyszerűen és szimplán, ahogy azok a mindennapi életben valóban meg is történnek.

S amit még fontosnak tartunk: a filmet július 5-én kezd vetíteni a Vig filmszínház. Nemcsak jó szórakozást, de maradandó élményt is várhat tőle minden mozilátogató.

(b. i.)

ARKUS ISTVÁN KELL EGY BOLYGÓN KELL ÉLNYÜNK...

Az Országos Béketanács külpolitikai füzetsorozatában megjelent Arkus István: „Egy bolygón kell elnyünk...” című írása. A füzet színes ismeretést nyújt a szovjet vezetők angliai látogatásáról, s ennek

(Folytatjuk.) BODA I.

